

BEŻŻENIEC (5) *sb m*

bez-(4), bes- (1).

Pierwsze i ostatnie e jasne (tak także Cn).

sg N beżżeniec (1). ◇ pl N beżżęncy (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Mężczyzna nie mający żony, kawaler; caelebs Mącz, Cn; exsors matrimonii Cn (5) : BielKom D2v, BielKron 80 marg; Caelebs, Beszeniec/ który żony nie ma. Mącz 30a.

Szeregi: »małżonkowie i beżżęncy«: Náuká iáko máią przyśtępowác do ciáá y krwie Páńfkiéy/ godnie małżonkowie y beżżęncy. BiałKat 286 marg.

»żonaci i beżżęncy«: Czynią tákowe íchadzki nietylko żonáci/ ále też y beżżęncy/ ktorziby żadnego towarzysztwa niemieli mieć z pogłowiem nie swego rodzaju ModrzBaz 54.

Synonim: celibat.

Cf [BEŻŻENNIK], BEŻŻONATY, [BEŻŻONEK]

KN